

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XObdo/28/2017
Identifikačné číslo spisu:	8814203399
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8814203399.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, Nové Město, Politických vězňů č. 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: N. K., bytom C. Kajňa 4, za účasti G. W. I. C., so sídlom G. nám. 7, E., ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, zastúpenej JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, o zaplatenie sumy 969,53 Eur s prísl, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 7C/247/2014, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 19. augusta 2015, č. k. 7Co/157/2015-69, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou, ako súd prvej inštancie, uznesením z 11.03.2015 č. k. 7C/247/2014-42, zamietol námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej. Rozhodnutie odôvodnil tým, že podaním doručeným súdu dňa 27.10.2014 vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania. Žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 19.11.2014 vzniesla námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 vedľajšie účastníctvo nevyklučuje, ani ho neupravuje. Článok 19 tohto nariadenia uvádza, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa vedie konanie, teda Občianskym súdnym poriadkom. Vychádzajúc z uvedeného, na úpravu vedľajšieho účastníctva je potrebné použiť ustanovenie § 93 O. s. p. Keďže námietky žalobkyne týkajúce sa vstupu vedľajšieho účastníka do konania boli vyhodnotené ako nedôvodné, súd prvej inštancie vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil.

2. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, na odvolanie žalobkyne, napadnutým uznesením 25.08.2015, č. k. 16CoZm/157/2015-91, uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd zdôraznil, že Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nestanovuje, že združenia na ochranu spotrebiteľov musia mať právo vstupovať do sporov o individuálnych záujmoch spotrebiteľov ako vedľajší účastníci. Článok 7 ods. 2 tejto smernice priznáva týmto združeniam procesné práva pokiaľ ide o ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Smernica teda nič nehovorí o prípadnej účasti združení na ochranu spotrebiteľov v individuálnych sporoch. Toto mlčanie sa, ale v žiadnom prípade nedá chápať ako zákaz takejto činnosti. Z článku 8 Smernice Rady č. 93/13 EHS vyplýva, že členské štáty môžu zaviesť opatrenia, ktoré sú priaznivejšie pre spotrebiteľa, ako tie, ktoré sú stanovené v smernici. Takýmto opatrením môže byť aj pripustenie vedľajšieho účastníctva v konaní. Občiansky súdny poriadok účinný do 31.12.2014 v ustanovení § 93 a ani v iných ustanoveniach neupravoval, aby podmienkou pre vstup vedľajšieho účastníka do konania mal byť výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať. Vedľajší účastník v súlade s ustanovením § 93 ods. 3 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 do konania mohol vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania bola obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak mohol vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby, kedy sa konanie skončilo. Začiatok konania je daný dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 O. s. p.). Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie tvrdiac, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Podľa dovolateľky súdy neuviedli, prečo v predmetnej veci neaplikovali Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, ktoré vedľajšie účastníctvo v konaní nepozná. Ďalej poukázala na úpravu vedľajšieho účastníka v Občianskom súdnom konaní, t. j. ustanovenie § 93 O. s. p., do 01.01.2015 a po tomto dátume, pričom tvrdia, že vedľajší účastník bol povinný spolu s oznámením o vstupe do konania predložiť aj súhlas osoby, popri ktorej do konania vstupuje. Výslovila názor, že v predmetnom konaní sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, z ktorého dôvodu právnická osoba nemala oprávnenie vstúpiť do konania. Rovnako ako pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom opäť aj dovolacom konaní namietala nesúlad ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. s článkom 19 ods. 2, ods. 3 Ústavy SR. Navrhla rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

4. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV (ďalej len „VOPS“) je dovolaním napadnuté uznesenie vecne správne a náležite odôvodnené, preto navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť. Poukázal na spotrebiteľskú povahu sporu a aplikáciu O. s. p. na konanie vo veciach s nízkou hodnotou

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

7. Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti rozhodnutiam výslovne uvedeným v zákone [viď § 238 O. s. p. (pokiaľ ide o rozsudok odvolacieho súdu) a § 239 O. s. p. (pokiaľ ide o uznesenie odvolacieho súdu)], alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných procesných väd (viď § 237 ods. 1 O. s. p.).

8. V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie

prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

9. Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadla žalobkyňa dovolaním, nemá znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Jeho prípustnosť preto z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

10. Dovolanie žalobkyne by v okolnostiach daného prípadu mohlo byť procesne prípustné, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p. O vadu v zmysle tohto ustanovenia ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné. Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

11. Vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania žalobkyne preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

12. S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu prvostupňového a odvolacieho súdu sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či žalobkyňa bola odňatá možnosť pred súdom konať.

13. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných oprávnení strany sporu, ktoré jej poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. f/ O. s. p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva

14. Žalobkyňa odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzuje z toho, že súdy nepostupovali podľa Nariadenia, ktoré vedľajšie účastníctvo nepozná, ale podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, čím pripustili vstup VOPS do konania ako vedľajšieho účastníka.

15. Dovolacia námietka žalobkyne, že súdy vstup VOPS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej neposudzovali správne, lebo pri skúmaní podmienok jeho vstupu aplikovali ustanovenie § 93 O. s. p. v situácii, v ktorej tieto podmienky mali skúmať podľa ustanovení Nariadenia, ktoré ustanovenie § 93 O. s. p. navyše nesprávne aplikovali, sa z rozhodujúceho - obsahového - hľadiska týka správnosti právneho posúdenia, na ktorom sú založené rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu pripúšťajúce vstup VOPS do konania.

16. Nesprávne právne posúdenie veci, ktoré žalobkyňa súdom vytýka, ale nezakladá procesnú prípustnosť dovolania (viď tiež R 54/2012). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol v § 239 O. s. p. uvedený ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

17. Z dôvodov uvedených vyššie dospel najvyšší súd k záveru, že postupom súdov v preskúmvanej veci nebola žalobkyni odňatá možnosť konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

18. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 239 ods. 1 a 2 procesne prípustné, nepotvrdila sa existencia vady uvedenej v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné procesné vady vedúce k zmätočnosti, preto dovolací súd dovolanie žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.